

Podlimitní přeprava a její specifikace

Při kusové přepravě nebezpečných věcí je velmi často využívanou formou přeprava v režimu podlimitního množství dle 1.1.3.6 ADR. Tedy přeprava, při které není plněna dohoda ADR v celém rozsahu, ale pouze částečně. Pro potřeby stanovení limitů jsou jednotlivé nebezpečné látky a předměty rozděleny do takzvaných přepravních kategorií.

Pokud množství nebezpečných věcí přepravovaných jednou dopravní jednotkou nepřevyšuje hodnoty uvedené pro danou přepravní kategorii (pokud nebezpečné věci přepravované v jedné dopravní jednotce patří do téže přepravní kategorie) nebo hodnotu vypočtenou (pokud nebezpečné věci přepravované v jedné dopravní jednotce patří do různých přepravních kategorií), mohou být tyto nebezpečné věci přepravovány v kusech v téže dopravní jednotce, aniž se použijí vybraná ustanovení.

Důležité je, že přeprava nebezpečných věcí v režimu podlimitního množství může, ale nemusí být využita. Takzvaný podlimit je tedy možnost, nikoliv nutnost.

Při podlimitní přepravě nemusí být dodrženy povinnosti vybraných ustanovení:

- Dopravní jednotka se nemusí značit oranžovými tabulemi,
- nepožaduje se vybava dle ADR,
- řidič vozidla nemusí mít Osvědčení o školení řidičů ADR,
- nepožadují se písemné pokyny,
- ve vozidle může být i osoba, která nepatří do osádky,
- konstrukce vozidla nemusí splňovat požadavky dohody ADR uvedené v části 9 ADR,
- na přepravu se nevztahuje omezení průjezdu tunely.

Povinnosti při podlimitní přepravě:

- Dopravní jednotka musí být vybavena

minimálně jedním dvoukilovým hasičím přístrojem,

- pokud je předepsán, musí být dodržen dozor nad vozidly,
- řidič musí být proškolen alespoň jako osoba ostatní podílející se na přepravě nebezpečných věcí dle 1.3 ADR,
- musí být dodržen zákaz společné nalkádky,
- kusy musí splňovat stejné podmínky jako při přepravě v plné ADR (certifikované obaly s kódem, bezpečnostní

značkou, popřípadě značkami a UN číslem látky),

- odesílatelem musí být vystaven přepravní doklad ADR.

Při podlimitní přepravě nebezpečných věcí se tedy obecně nepoužijí ustanovení části 8 dohody ADR. I v této části jsou však vybraná ustanovení, která je nutno dodržet i při podlimitní přepravě. Příkladem může být kapitola 8.4, zvláštní ustanovení pro provoz S2(1): Dodatečné požadavky na přepravu hořlavých kapalin nebo plynů, přenosné svítilny:

„Je zakázáno vstupovat do ložného prostoru uzavřeného vozidla, kterým se

přepravují kapaliny s bodem vzplanutí nejvýše 60°C, nebo hořlavé látky nebo předměty třídy 2, s přenosnými svítilnami jinými než konstruovanými a vyrobenými tak, aby nemohly zapálit hořlavé páry nebo plyny, které se mohly rozšířit ve vnitřním prostoru vozidla.“

Často diskutovaným tématem jsou přepravní doklady při přepravě podlimitního množství ve vztahu k průjezdu tunelem. Při podlimitní přepravě není nutné respektovat zákazovou značku pro průjezdnost nebezpečných věcí tunelem. Není však uvedeno že by se tento údaj, v případě, že je vyžadován, neměl při podlimitní přepravě nebezpečných věcí uvádět do přepravního dokladu. V případě, že přeprava nebezpečných věcí v podlimitním množství probíhá přes tunel, ve kterém platí omezení, musí být kód omezení pro tunely uveden v přepravním dokladu.

Kromě ADR zápisu látky v předepsaném pořadí je třeba uvádět také počet a popis kusů, pokud je to aplikovatelné. UN kódy obalů smějí být použity pouze k doplnění popisu druhu kusu. Pro podlimitní přepravu nebezpečných věcí je zásadní uvedení celkového množství každé položky nebezpečných věcí označené různým UN číslem, oficiální pojmenování pro přepravu nebo případně obalovou skupinou - jako objem nebo celková (brutto) hmotnost, nebo případně jako čistá (netto) hmotnost. V případě předpokládaného vynětí z platnosti podle pododdílu 1.1.3.6 (podlimitní množství) musí být celkové množství nebezpečných věcí pro každou přepravní kategorii uvedeno v přepravním dokladu podle 1.1.3.6.3. ■

Ladislav Zivalík,
DEKRA CZ

Foto: DEKRA CZ